NOORD-BRABANDER.

NOMMER 16. 'S BOSCH. ZATURDAG, 5 FEBRUARIJ 1831.

Italië.

ROME, 13 *January*.

Den 9 dezer is de kardinaal *van Croi*, aartsbisschop van Rouaan, alhier aangekomen en heeft den navolgenden dag zijnen intogt in het conclave gehouden. Nopens den nieuwen Paus is nog niets beslist.

— Den 2 dezer heeft te Lagonegio, in de napolitaansche provincie Basilicata, omstreeks 3 ure na den middag, eene verschrikkelijke aardbeving plaats gehad, waardoor 10 huizen in die plaats, alsook de kerk van een in de nabijheid staande kapucijner klooster, zijn ingestort. — Den 29 december hebben te Sulmona en in andere plaatsen van de Albruzzes ook hevige schokken van aardbeving plaats gehad.

Oostenrijk.

WEENEN, 20 *January*.

Men is thans bezig met het wapenen der landweer. Bij elk regiment van linie zal men een bataillon voegen van 6 compagnien.

— Berigten uit Konstantinopel, van den 27 december, melden, dat de groote militaire toebereidselen, die geheel Europa in beweging brengen, ook in Azia zijn doorgedrongen, daar de Groote Heer een aantal korpsen in Konstantinopel liet doortrekken. Velen zijn van meening, dat het leger, hetwelk men vormen wil, naar Albanie bestemd is, om de in dat gewest ingevoerde nieuwe orde met kracht te ondersteunen, terwijl anderen beweren, dat de toerusting den Pacha van Bagdad moet gelden, die sedert geruimen tijd in zijne aan de Porte te doene betalingen achterlijk blijft, en over het algemeen wankelend schijnt in zijne trouw jegens de regering.

Engeland.

LONDEN, 28 *January*.

De gezworenen te Dublin hebben de aanklagt tegen *O'Conell* en zijne vrienden, ter zake van het overtreden der proclamatie van den onderkoning, gegrond bevonden.

— Gisteren zijn de ministers der groote Mogendheden op het bureau van buitenlandsche zaken zeer lang vergaderd geweest, en gedurende deze conferentie is lord *Palmerston* naar het bureau der thesaurie gegaan, om den eersten minister, graaf *Grey*, te raadplegen.

— Te Portsmouth is order gekomen om de *Ganges*, een vier en tachtiger, behoorlijk te bemannen, ten einde naar zee te kunnen gaan. Het ander wachtschip de *Wellesley*, werd aldaar mede gereed gemaakt. Nog was er bevel gegeven om vier linieschepen in gereedheid te brengen.

Pruissen.

BERLIJN, 26 *January*.

Het officieel dagblad behelst een vrij uitgebreid betoog, ten grondslag hebbende de stelling, dat de zekerheid van het midden van Europa en de zelfstandigheid van het duitsch verbond nimmer kunnen gedoogen, dat Frankrijk in het bezit kome van het tegenwoordig België, of het land tusschen de Maas, de tegenwoordige fransche grenzen en de Zee.

Frankrijk.

PARIJS, 28 *January*.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden van gisteren zijn de belgische zaken weder verhandeld. Men wist dit vooraf. Van daar, dat de vergadering zeer talrijk en eene menigte nieuwsgierigen was uitgelokt. Al de ministers waren tegenwoordig.

De heer *Mauguin* heeft het woord en zegt: Ik geloof, dat wij het volle regt hebben om aan het ministerie ophelderingen te vragen. — Eenige dagen geleden zijn er, bij gelegenheid eener petitie over België, gewigtige beraadslagingen voorgevallen. — Gij ziet dus, dat men altijd middellijk of onmiddellijk gewigtige punten ter sprake kan brengen. Het is beter, dat wij die zonder omweg kunnen aanvangen.

Na dit vooraf gezegd te hebben, zal ik ul. in weinig woorden mededeelen, wat ik aan het ministerie te vragen heb.

Rondom ons hebben gewigtige gebeurtenissen plaats. — Een volk, dat geen ongeluk had dan ons voorbeeld te volgen en hetwelk onze nabuurschap en onze betrekkingen onder onze onmiddelijke bescherming plaatsen, is in deze oogenblikken de speelbal van eene diplomatie, die ons aan het kabinet van Versailles herinnert. — (Beweging in het centrum.)

België is onder het schild der *niettusschenkomst* geplaatst geworden. Maar waartoe heeft zulks tot heden gediend? Om België met eene gewapende tusschenkomst te dreigen, wanneer de wapenstilstand geschonden wierd; en betrekkelijk de keus van het opperhoofd heeft het zich bepaald om aan de Belgen te zeggen: gij kunt kiezen wie gij wilt, uitgenomen al de genen, die tot heden kandidaten geweest zijn. (Beweging in het centrum.)

Onze diplomatie heeft zich weligt zware verwijtingen te doen. Elk een heeft met een smartelijk gevoel gezien, dat men de waardigheid van Frankrijk in de waagschaal gesteld heeft. Elk een heeft die logenstraffing van den *Moniteur*, die door de belgische tribune herhaald is, als eene personele belediging beschouwd.

Het is over de staatkunde van Frankrijk, ten opzigte van België, dat ik opheldering wil vragen. Het ministerie heeft verklaard, dat het België niet zou aannemen. Maar België biedt zich aan. Met welk regt weigert het ministerie?

Ik geef toe, dat wij, gedurende eenigen tijd, niet in staat waren eenen aanval af te wachten; wij bukten onder het gewigt der misslagen van het vorig ministerie. Maar thans zijn wij hiertoe gereed.

Wat zal men verder, betrekkelijk Polen, doen? is men aan dit land geen bijstand verschuldigd?

De heer *Sebastiani*, minister van buitenlandsche zaken, nam het woord op en liet zich aldus hooren; de openbaarheid is de ziel van de vertegenwoordigende regeringen. Een vrij volk, heeft het regt om te weten, wat men, bij het besturen van deszelfs hooge belangen, gedaan heeft en nog zal doen.

In buitenlandsche betrekkingen kan echter het beginsel de openbaarmaking eene tijdelijke beperking ondergaan. — Het verledene kan openbaar gemaakt worden. — Wanneer de oorlog verklaard, de vrede gesloten is, kan men de daadzaken, die deze gebeurtenissen voorbereid hebben, bekend maken.

Door het charter met het regt bekleed, om de ministers te beschuldigen en te vonnissen: hoe zouden de kamers deze magt kunnen uitoefenen, wanneer het verledene haar niet bekend was.

Maar de toekomst vereischt meer omzigtigheid. — Een volk moet bij deszelfs buitenlandsche betrekkingen bedenken, dat het niet alleen staat.

Wanneer zelfs een gouvernement de overtuiging had van de nutteloosheid van deszelfs vredelievende mededeelingen, moet het van dit beginsel niet afwijken; want hierdoor zou hetzelve het gevoelen der volken winnen.

Deze beginsels zijn de uwe. — Als gedeputeerde waren zij de mijne; en nog heden belijd ik dezelve.

Men komt terug op de traktaten van 1814. — Rampzalige traktaten, en daarenboven geheel vreemd aan het tegenwoordig ministerie.

De tegenwoordige ministers hebben, even als *Napoleon*, deze traktaten, die Frankrijk verederden, betreurd. — Maar wat deed diezelfde *Napoleon*, toen hij in 1815 in Frankrijk terug kwam. — Hij stelde aan Europa voor, om de traktaten van 1814 te bekrachtigen. (Beweging). Dit kwam, omdat die groote man den geest der staatkunde bezat, en dat hij, door de ondervinding voorgelicht, het mogelijke berekende. — Het kwam, omdat hij de rust van het land boven eene ijdele populariteit schatte.

En zal dan hetgene *Napoleon* in 1815 gedaan heeft, aan het tegenwoordig ministerie als eene misdaad aangerekend worden? — De traktaten van 1814 te verwerpen, is den oorlog over geheel Europa brengen, en echter hebben onvoorzigtige redenaars gewild, dat wij dit gedaan hadden.

Onze groote gedachte, de groote gedachte van *Lodewijk Filips*, is geweest het behoud van den vrede: de vrede alleen kan onzen toestand bevestigen.

Hier wordt eene gelukkige toepassing van de terughouding, die de staatkunde dikwijls gebiedt, gevonden. — De traktaten

van 1814, weinige dagen na de omwenteling te verwerpen! zouden wij het hebben kunnen doen, zelfs als wij het gewild hadden. — Hoedanig was de verwarde toestand van ons leger, weinige dagen na de verdrijving van den Koning, die op vreemden bodem zijne misdaden en zijnen meineed moet beweenen. Zal ik over de wanorde, die in onze meeste regementen heerschte, spreken? Laat het ons thans zeggen, nu deze tijden reeds ver van ons verwijderd zijn. Het zal den roem van den doorluchtigen maarschalk *Gerard* uitmaken, dat hij niet gewanhoopt heeft om de orde, bij zoo veel aanleiding tot wanorde, te herstellen. Laat ons het aan zijnen opvolger dank weten, dat hij zoo spoedig aan onze krachten zulk eene indrukmakende houding heeft gegeven.

Wanneer wij thans nieuwe krijgsbenden te overwinnen hadden — één woord slechts van den Koning, en onze bataillons vlogen ter overwinning. (Bravo, zeer goed.)

Het aanzien van België en Polen is veranderd. Men wil ten dien opzigte groote verwijtingen aan het tegenwoordig en afgetreden bestuur der buitenlandsche zaken doen; want wij verklaren, dat wij in dezelfde staatkunde, zoo gelukkig door onze voorgangers aangenomen, volhard hebben. (Gemor aan de linker zijde.)

Het poolsche volk is ons altoos getrouw geweest. De vernietiging dezer groote natie is voor ons smartelijk geweest. Maar deze zware aanslagen werden in onze dagen niet volbragt.

De rampen van Polen treffen ons zeer; maar wat kunnen wij ten zijnen behoeve doen? Het is 400 mijlen van ons afgescheiden. Hoe zullen wij er heen trekken?

Zullen wij de kracht der wapenen gebruiken? Maar dan staat men ons *Napoleon's* veldtogten voor.

Wat België aangaat, dit is niet buiten onze werkkring gelegen. Zoodra de groote scheuring tusschen België en Holland daar was, hebben wij niet geaarzeld, om voor hetzelve het beginsel van *niettusschenkomst* in al deszelfs gestrengheid, te verkondigen. Wij schroomen niet, om het ronduit te zeggen, dat wij toen België voor eenen vreemden vijandelijken inval beveiligd hebben. Nu moet men dezen staat zelf redden; wat staat ons nu te doen?

Men heeft gezegd, dat België zich aan Frankrijk heeft aangeboden en dat men het verstooten heeft. Geen nationaal aanbod is in dat opzigt geschied.

Ik zal met vrijmoedigheid zeggen, dat de vereeniging van België met Frankrijk, door de groote meerderheid der Belgen wordt ingeroepen, en dat deze vereeniging zelfs voor Europa voordeelig zou zijn.

Maar, mijne heeren! Europa deelt niet in mijne overtuiging. Wat hebben wij aan de belgische afgezanten moeten zeggen? Gij wilt een erfelijk opperhoofd verkiezen; maar denkt aan Frankrijk, dat u beschermd, dat u verdedigd heeft. Roept niet tot den troon eenen Vorst, waarvan de naam alleen tot gedurige knijperijen aanleiding zou geven.

Maar men zegt: is het geene tusschenkomst, als men aan de Belgen en aan de Hollanders een' wapenstilstand oplegt, onder bedreiging van europa's toorn, wanneer dezelve geschonden wordt?

Men voegt er bij: Is het ook geene tusschenkomst, om aan de Belgen eenige beperking in de keuze van eenen Koning voor te schrijven?

België is nimmer een onafhankelijke staat geweest. Frankrijk erkent hare onafhankelijkheid, maar het verklaart, dat het den nieuwen Koning niet zal erkennen, wanneer België niet zorgt om de rust van Europa te bewaren.

Dit is geene tusschenkomst, dit is *raadgeving* (gemor) en sedert wanneer ziet men raadgevingen als tusschenkomst aan?

Wat de beschuldiging betreft, dat wij België in de keus van deszelfs Koning gehinderd hebben. Kan men eene deze door ons gelegde hinderpalen onbillijk heeten, wanneer wij daardoor eene tusschenkomst afgewend hebben, die van België een brandpunt van steeds dreigende intrigues voor Frankrijk konde maken.

Ten slotte herhaal ik, hetgene ik reeds de eer gehad heb te zeggen. — De staatkunde van *Lodewyk Filips* is steeds dezelfde. — Hij wil den vrede; de vrede is eene behoefte voor alle volken; hij heeft alles gedaan om den denzelven te behouden; maar heeft zich tevens ten oorlog voorbereid. De wijsheid des Konings en de moed onzer krijgslieden waarborgen Frankrijks toekomst.

De generaal *Lamarque*. — Gij wilt alleen den vrede. — Sommigen zelfs ten koste van alles. (Hevig gemor in het centrum. — Van den kant der ultra-liberalen: stil stil.) Maar het is onmogelijk dat eene inwendige stem u niet zegt, dat het wedergeboren Frankrijk niet lang den rol van overwonneling, dat aan hetzelve vijftien jaren geleden opgelegd werd, kan blijven spelen.

De generaal *Lamarque* onderzoekt de belgische kwestie: hij beroept zich op nieuw op de gronden, bij eene vorige redevoering blootgelegd, en eindigt met de militairen te verdedigen tegen de beschuldiging van den heer *Dupin*, den oude die het krijgsvuur, dat Frankrijk bezielt, eene kinderachtige begeerte naar pluimen en rangen noemt.

De heer *Dupin* de oude: Men heeft gezegd dat wij den vrede ten koste van alles begeerden. Neen, mijne heeren! Neen, niemand kan den vrede ten koste van Frankrijks vernedering begeeren.

Wij begeeren slechts de rust van Frankrijk. Maar hoe zullen wij Frankrijks rust bevorderen? Is het door den oorlog in den caucasus, aan den oever van de Zwarte Zee, in Polen en elders te brengen? Waarom zullen wij alle volken willen bijstaan? Waarom willen wij aan alle volken onzen regeringsvorm, onze wetten voorschrijven.

Gij zegt, dat gij den oorlog voor Polen niet begeert. Maar gij wilt dien ten minste voor België, en hierover wil ik spreken.

Ik ben een franschman, ik bemin Frankrijk even als een zoon zijne moeder bemint. Ik bemin België even als een buurman of eene buurvrouw, die ons belang inboezemt.

In geval België voor Frankrijk eene nuttige aanwinst zoude zijn, moest het vereenigd en niet door partijen verdeeld zijn. Alsdan, nog zou men moeten onderzoeken of het Frankrijk's belang was, om een klein koningrijk Navarre, te bezitten.

Wat zal het zijn, wanneer wij, om België te bezitten, in eenen algemeenen oorlog gewikkeld worden. In alle gevallen, zou de aanwinst van België niet, dan ten gevolge eener wet, plaats kunnen hebben. Wanneer deze wet aan ons voorgelegd wierd, zou zij de rijpste overweging vereischen. Wat mij betreft, ik schrik op het denkbeeld van oorlog, niet als een bloodaard, maar omdat ik mijn land bemin en omdat ik deszelfs rust, even zoo veel als deszelfs roem bemin.

Van de zijde der ultraliberalen zijn nog vele aanmerkingen tegen de staatkunde van het ministerie gemaakt; maar de meerderheid der vergadering zal daarmede wel genoegen nemen.

— De *Gazette de France*, heeft het volgende stuk bekend gemaakt, hetwelk in 1803 door al de prinsen van het huis van Bourbon onderteekend is, toen *Buonaparte* aan *Lodewyk XVIII* voorgesteld had, om stellig aan de fransche kroon afstand te doen, welk voorstel door *Lodewyk* met verontwaardiging was van de hand gewezen.

« Doordrongen van dezelfde gevoelens, welke Z. M. *Lodewyk XVIII*, Koning van Frankrijk en Navarre, onze Koning en meester, zoo edelaardig aan den dag gelegd heeft in zijn antwoord op het hem gedane voorstel, om van de kroon van Frankrijk afstand te doen, en van alle prinsen van het huis van *Bourbon* den afstand te eischen van hunne onverjaarbare regten op de erfopvolging van die kroon:

» Verklaren wij:

» Dat onze gehechtheid aan onzen pligt en onze eer ons nooit zullen toelaten, in onderhandeling te treden over onze beginselen en *onze regten*, en dat wij ons ten volle vereenigen met het antwoord van onzen Koning; dat wij, naar zijn verheven voorbeeld, ons nooit zullen laten bewegen tot iets, dat het huis der *Bourbons* slechts in het minst zoude kunnen vernederen, of in strijd zonde zijn met hetgeen het aan zich zelf, aan zijne voorouders en aan zijne nakomelingen verschuldigd is.

» En zoo (hetgeen God verhoede) ten gevolge van geweld, ooit *iemand anders, dan onze wettige Koning*, feitelijk (*want regtens is zulks onmogelyk*) op den franschen troon mogt geplaatst worden, dan zullen wij volstandig en getrouwelijk de roepstem der eer volgen, die ons voorschrijft om ter bewaring van ons goed regt, tot den laatsten ademtogt, den almagtigen God, de fransche natie en onzen degen in te roepen. »

« Dit, zegt de *Gazette*, was onder anderen geteekend door *Lodewyk Filips van Orleans*. »

— Van de spaansche grenzen meldt men van den 18 dezer: Het zijn stellig de jonge lieden, die overal de omwentelingen voortdrijven. Even als in Parijs, Brussel en Warschau, hebben in verscheidene hoogeschoolen van Madrid onlusten plaats gehad, doch niet met dezelfde gevolgen. Het gouvernement had eene ontzagverwekkende magt bij elkander en heeft er oogenblikkelijk gebruik van gemaakt; de voornaamste hoofden zijn in hechtenis genomen, waardoor op nieuw in een aantal aanzienlijke familien angst en schrik verspreid is geworden.

De hooge schoolen van Madrid en Salamanque zijn tot nader order gesloten geworden. Men verzekert dat men bij de jongelieden eene correspondentie heeft gevonden, waaruit blijkt, dat zij met de regtsgeleerde scholen van Parijs in verband stonden.

— Men zegt dat men in het paleis van dan den grootvorst *Konstantyn* te Warschau, een plan van den generaal *Dibitsch* gevonden heeft, om een inval in Frankrijk te doen.

België.

BRUSSEL, 20 *January*.

LEGER VAN DE MAAS.

« Hoofdkwartier Hoeht, 20 januarij 1830.

» Ofschoon alle voorposten het bevel, om alle vijandelijkheid op te schorsen, letterlijk nakomen, zendt de stad, sedert dezen morgen, zonder eenige wederkeerigheid van onzen kant, bommen naar alle zijden. Ik heb aan de Doornikers, welke te Caberg gestationeerd zijn, bevel gegeven, om zich naar Mon-

sterbijen te begeven; deze maatregel, die mijne pligten mij op dit oogenblik voorschrijven, zal door de belegerden als een terugtocht beschouwd worden en hunne onbeschaamdheid doen aangroeijen; het scheelt niet, ik heb denzelven voorgeschreven, ten einde aan den Koning van Holland geene reden te geven om de voorwaarden, welke hem door de vijf mogendheden zijn opgelegd, niet te vervullen.

»*De divisie-generaal, kommandant en chef* DAINE.»

Hoofdkwartier Hocht, 20 januarij 1830.

»Mijnheer de kommissaris-generaal!

»Ik zou mij aanstonds met de instructien, die mij gisteren door den luitenant-kolonel *Stevens* van uwen staf werden overgebragt, geconformeerd hebben, door mijne linie van beleg in te trekken, indien ik niet gevreesd had, dat de vijand zich zoude meester te maken van het convooi van stukken, welke uit het fort van Venlo kwamen, dat mij van Maaseik gezonden was en hetwelk op dit oogenblik in de slechte wegen zat verzonken; zoodra ik weet, dat het te Tongeren is aangekomen, zal ik mijne achterwaartsche beweging beginnen en bevelen geven, dat het overige van het materiëel, hetwelk zich te Maaseik bevindt, voortaan door Stockhem, over Genrh en Hasselt, zouden worden vervoerd.

»Mijn armee, die zoo wel gezind was om te vechten, is geheel ter neêr geslagen, omdat zij eenen grond moest afstaan, welken zij, door toegevendheid aan de europesche staatkunde, ten prijze van hun bloed zouden betwist hebben. Vrijwilligers, miliciens en liniettroepen van ieder wapen wedijverden in moed; deputatien van de vrijkorpsen zijn mij eerbiediglijk komen verzoeken om haar slechts onze tegenwoordige positien te laten houden, om onze ongelukkige medeburgers te verdedigen en hen te onttrekken aan de vernederingen, waardoor zij misschien door de Hollanders zouden overstroomd worden. *Mijn pligt* heeft mij tot de eerste weigering gedrongen, welke deze dapperen tot dusverre van mijnen kant hebben te onderstaan.

»Ik meen, daar ik duizende blijken van de toegenegenheid heb, welke ieder krijgsman van mijn legerkorps mij toedraagt, te kunnen verzekeren, dat zij aan mij, even als aan hun land, het bloed en de laurieren zullen opofferen, die zij op het altaar van hun vaderland wilden brengen; en dat, *soldaten* boven al, het leger van de Maas een zeer verheven voorbeeld van onderwerping aan de militaire wetten toonen zal.

De divisie-generaal, kommandant en chef DAINE.

Aan den heer generaal-kommandant der 2e militaire divisie te Brussel.

»Antwerpen, 21 januarij 1831, des avonds ten half negen ure.

Mijnheer de generaal!

Ik haast mij u te berigten, dat er eindelijk bevelen tot de opening van de Schelde op de Citadel zijn aangekomen; dezelve zijn heden, door een koninklijk jagt der hollandsche marine, hetwelk ten vier ure gearriveerd is, aangebragt. Gij zult hierbij gevoegd vinden den brief, die de generaal *Chassé* mij aanstonds geschreven heeft, om mij deze belangrijke tijding bekend te maken.

»*De generaal, militaire gouverneur der provincie Antwerpen.*
»(*Geteekend*) baron VANDERSMISSEN.
»Voor copij conform.
»*De luitenant-kolonel, chef van den staf der 2e militaire divisie*
AUG. NAMESSE.»

Aan den heer generaal, baron Vandersmissen, *militaire gouverneur der provincie Antwerpen.*

»Citadel van Antwerpen, 21 januarij 1831, des avonds ten 6 ure.

»Mijn heer de generaal!

Volgens de bevelen van Z. Exc. de generaal, kommandant der Citadel, heb ik de eer u te onderrigten, dat de orders gekomen zijn tot de opening van de zeeschepen, zoo om in te komen als om uit te gaan, tot dat er meer speciale orders zullen zijn vastgesteld en uitgevaardigd.

»*De luitenant kolonel, kommandant van het hoofdkwartier.*
»(*geteekend*) RUPERTUS.
»Voor copij conform.
»*De luitenant kolonel, chef van den staf der 2e militaire divisie*
A. NAMESSE.»

Vervolg der zitting van het Nationaal Congres van den 29 january.

In deze zitting is vastgesteld, hoe de Koning zal uitgeroepen worden. Het decreet zal aldus luiden. Art. 1. N. ... wordt uitgeroepen al Koning der Belgen, onder voorwaarde van de constitutie zoo als dezelve door het nationaal congres gedecreteerd is, aan te nemen. 2e Hij aanvaardt den troon niet, alvorens in de vergadering van het congres den volgenden eed te hebben afgelegd:

»Ik zweer de constitutie en de wetten van het belgische volk te zullen naleven, en de nationale onafhankelijkheid en onschendbaarheid van het grondgebied te zullen handhaven.»

Daarna is men overgegaan tot de beraadslaging over de keuze van een opperhoofd van den staat.

De heer *de Langhe* (van West-Vlaanderen) verklaarde zich voor den hertog van Leuchtenberg; de heer *de Blargnies* voor den hertog van Nemours; de heer *Ch. Lecocq* (van Henegouwen) voor den hertog van Leuchtenberg; de heer *Pirmez* (van Henegouwen) voor den hertog van Nemours; de heer *Lebeau* (van Luik) voor den hertog van Leuchtenberg. Geen hunner heeft de bezwaren ontkend, welke aan hunne keuze verknocht waren. Als men den hertog van Nemours benoemt, zeide de heer *Lebeau*, zal er dadelijk oorlog van alle Mogendheden tegen Frankrijk uitbarsten; als men den hertog van Leuchtenberg kiest, is er oorlog met Frankrijk mogelijk, maar ook niets meer. De heer *Lebeau* was niet van het gevoelen dergenen, die oordeelden, dat, ingeval van oorlog met Frankrijk, het tooneel in Duitschland zoude zijn. De legers der verbondene Mogendheden zouden in Frankrijk vallen en er zou een burgeroorlog in dit land uitbarsten. Op het eerste kanonschot, dat Frankrijk deed, zou Engeland de familie van *Karel* X ontschepen, en *Hendrik V* als Koning van Frankrijk voorstellen; voorts de fransche armee van Algiers opsluiten en zich van deze nieuwe colonie meester maken. Oostenrijk zou ook niet stilzitten, maar uit Piemont in Frankrijk dringen en met Engeland de carlisten ondersteunen. Overigens zeide de heer *Lebeau*, dat men, het kostte wat het wilde, uit den onzekeren toestand moest trachten te geraken. — De heer *Delwarde* (van Oost-Vlaanderen) verklaarde zich voor den hertog van Nemours; de heer *Ch. Vilain XIIII* (van Limburg) voor den hertog van Leuchtenberg; de heer *de Woelmont* (van Limburg) voor den hertog van Nemours; den heere *Rodenbach* (van Oostvlaanderen) voor den hertog van Leuchtenberg.

Er zijn een aantal petitien omtrent den te benoemen Koning ingekomen. De meesten zijn voor den hertog van Leuchtenberg.

De heer *Ch. Vilain XIIII* heeft aan het congres medegedeeld den volgenden brief, dien de fransche minister van buitenlandsche zaken aan den heer *Bresson* geschreven heeft: »Mijnheer, ik haast mij op uwen brief van den 24 te antwoorden, dat 's Konings raad, die heden vergaderde, eenparig is geweest omtrent de noodzakelijkheid, om aan de provisionele regering te verklaren, dat het fransche gouvernement de keuze van den hertog van Leuchtenberg tot den troon van Belgie als eene daad van vijandelijkheid tegen Frankrijk zoude beschouwen. Ingeval het congres, ondanks deze verklaring, deze keus mogt doen, zult gij onmiddellijk Brussel verlaten. HORACE SEBASTIANI.» De inhoud van dit stuk was reeds bekend en de vergadering heeft zich daaraan dan ook niet gestoord.

Zitting van den 31 january.

Na het lezen en naar de commissie verzenden van eenige ingekomen rekesten, zeide de president: »Gisteren, bij het begin der zitting, meende ik de bepalingen, van het 40ste artikel van het reglement, aan het volk op de tribunes te moeten herinneren, zij hebben op eene voorbeeldige wijze aan mijne verwachting voldaan. Thans voege ik het deze woorden toe, om hen wegens dat braaf gedrag geluk te wenschen, als ook, om het te vermanen, dat het bij dat loffelijk gedrag volharde, waardoor het de goedkeuring van deze vergadering niet alleen, maar zelfs die der geheele natie zal verwerven.

De heer *Barthelemy* wilde de deliberatien over het protest tegen het protocol van den 20 geopend hebben, zeggende, dat alleen zoodanig protest de inwoners van Limbug en van Luxemburg zou kunnen gerust stellen, waarop de heer *van Meenen* antwoordde, dat het protest tegen het protocol met der daad bestond en het ontwerp daarvan reeds opgesteld was. Het kwam er nog slechts op aan, om te bepalen, in welken vorm dit protest aan de vreemde kabinetten zal worden beteekend.

Nu ontstonden er hevige debatten over de vraag, welk onderwerp het eerst behandeld worden zou, dat van het protest of dat der keuze van eenen souverein, ten laatste besloten, dat de keuze van een opperhoofd den voorrang verdiende zullende de andere zaak den volgenden dag voor de opening der zitting plaats hebben.

In de zitting van den 30, heeft de commissie, in welker handen het protocol van den 20 januarij ten fine van rapport en van redactie van een protest tegen hetzelve gesteld was, rapport uitgebragt, en is het concept-protest gelezen. (Wij hopen hetzelve in een volgend nommer te zullen kunnen mededeelen.) vervolgens zijn de deliberatien over de keuze van eenen souverein voortgezet, welke echter niet zijn afgeloopen.

— Men heeft gisteren in eene societeit dezer stad een brief gelezen bij welken de heer *de Celles* aankondigt, dat Frankrijk ons den hertog van Nemours niet zou weigeren, in geval het congres ten zijnen voordeele besliste.

Nederlanden.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van woensdag den 2 february.

De vergadering wordt ten elf ure geopend.

De aanteekeningen van het verhandelde in de vorige zitting worden gelezen en goedgekeurd.

Nopens een ingekomen boekwerk wordt het gewone besluit genomen.

De kommissie voor de verzoekschriften doet bij monde van den heer *Hofstede* verslag op tien verzoekschriften van *W. J. de Garde*, gewezen brander te 's Bosch, thans te Goch in Pruissen woonachtig allen klagten behelzende over het verliezen van verscheiden regtsgedingen, en over de vervolgingen, welke te dier zake tegen hem hebben plaats gehad.

Overeenkomstig het voorstel der kommissie besluit de kamer alle deze stukken ter zijde te leggen.

Daarna wordt de openbare zitting opgeheven, blijvende de leden met gesloten deuren vergaderd.

's HERTOGENBOSCH, 4 *February*.

Naar men verneemt heeft Z. M. de koning eene commissie, bestaande uit de heeren *van Pabst* en *Borret*, leden van den raad van state, *van Lynden van Hemmen*, lid van de eerste kamer, *de jonge* en *Cats*, leden van de tweede kamer, belast met de voordragt der gevorderde wijzigingen in de grondwet.

— Maandag heeft de tweede kamer der staten-generaal, in eene geheime zitting, het verslag harer commissie aangehoord, die met de vervaardiging van een ontwerp van adres aan den Koning, was belast; het door dezelve aangeboden ontwerp van adres is dadelijk in de afdeelingen onderzocht geworden; de centrale afdeeling heeft haar verslag daaromtrent, in eene bijeenkomst van dingsdag morgen ten half elf ure, opgemaakt en hetzelve in eene beslotene zitting, die ten twee ure gehouden is, uitgebragt. Daarin moet ook de tijd bepaald zijn geworden, wanneer dit ontwerp een punt van beraadslaging zal uitmaken.

— Men leest in het *Rotterdamsch Avondblad* het navolgende: De door der commissie te bezuiniging voorgestelde reorganisatie van het ministerie van binnenlandsche zaken, waarbij het getal ambtenaren, de bodes en bedienden zelfs daaronder begrepen, niet meer dan 46 zouden beloopen, in handen van den minister van dit departement (de heer *van Doorn*) gesteld zijnde om daarop te adviseren, zoo is door denzelven aan den Koning gerapporteerd, dat die organisatie zoo als dezelve daarbij is opgegeven, *onuitvoerlyk* is.

— De generaal *Mellinet* moet den generaal *Dibbets* hebben verklaard, dat hij niet terug zal trekken, zoolang de vrije vaart langs de Maas door Maastricht niet zal geopend zijn.

— Volgens de laatste berigten uit Maastricht, bij de staatscourant ontvangen, bezetten de belgische troepen steeds Beckheim, alwaar een hospitaal is, Megchelen, Maaseijk, Neeroeteren en Asch. Halfweg Tongeren, genaamd de Lindeboom, bevindt zich eene sterke wacht. De vrijkorpsen op den regter oever der Maas, blijven in hunne kantonnementen. De 2 luitenant *van Hasselt*, die bij de verkenning naar Gastert gevangen geraakt was, is uitgewisseld.

— Men meldt uit Antwerpen, van den 2 februarij:

Eergisteren in den namiddag zijn 6 kanonneerbooten tot op hunne gewone ligplaats de rivier weder opgevaren en zijn door 4 andere gevolgd geworden. De stoomboot *Suriname* daarentegen is de rivier afgevaren. In de Schelde is veel ijs, zoodat de rivier weldra vast zal zitten, als de vorst nog een paar dagen aanhoudt.

— Volgens de naauwkeurigste opgaven wegens de verdeeling der stemmen in het congres te Brussel, waren er 60 stemmen voor den hertog van Leuchtenberg en 53 voor den hertog de Nemours.

— Uit Brussel wordt van den 30 januarij gemeld:

Een koerier van het engelsche kabinet, gister namiddag uit Londen in deze stad met depeches voor het engelsch gezantschap aangekomen, is gister avond met depeches voor den engelschen minister naar den Haag vertrokken.

BEKENDMAKING.

*** In de *Orthenstraat*, alhier, wijk B, n°. 212, zijn te bekomen BESTE LUIKSCHE STEENKOLEN en VETTE WAAGKOLEN.

*** Men vraagt ten spoedigste, twee uren buiten *Amsterdam*, als GOUVERNEUR, een Persoon van middelbare jaren, van den R. K. Godsdienst, om aan vier kinderen ONDERWIJS te geven in het FRANSCH, HOLLANDSCH, SCHRIJVEN en REKENEN. Bij voorkeur zal men acht geven op iemand, die in de MUZIJK ervaren is. Adres franco onder letter *B*, bij den Boekverkooper *F. E. WIJMANS*, te *Amsterdam*, in de *Kalverstraat*, bij de *Osjessluis*.

*** GROOT ERFHUIS TE *EMPEL*.

De Notaris *H. A BIJVOET*, residerende te *'s Hertogenbosch*, zal, voor deszelfs principalen, ten sterfhuize van Mejufvrouw de Wed. A. HAGELAAR, te *Empel*, aan den Dieskant, in het openbaar verkoopen:

4 PAARDEN, 5 MELKKOEIJEN, 7 HOKKELINGEN, 2 vette VARKENS, 40,000 nederlandsche ponden best UITERWAARDS HOOI, 25,000 nederlandsche ponden goed gewonnen KOEHOOI, 70 mudden AARDAPPELEN, HOOG- en LAAG KARREN, PLOEGEN en EEGDEN en verder eene aanzienlijke hoeveelheid allerlei soort van BOUW-, STAL- en MELKGEREEDSCHAPPEN, mitsgaders een AAK en een SCHUIT met toebehooren.

Voorts:

Eenen zindelijken INBOEDEL, bestaande in 1½ douzijn ZILVEREN LEPELS en VORKEN, 2 ZILVEREN MOSTAARDPOTTEN, 2 dito PEPERBUSSEN, 2 dito ZOUTVATEN en meer gemaakt ZILVERWERK, veel welgeconserveerde SERVIETTEN en TAFELLAKENS, 200 nederlandsche ellen nieuw eigengereid WIT LINNEN, veel gemaakt LINNEN, 8 BEDDEN met toebehooren, KABINET, BUFETTEN, LATAFELS, GLAZEKASTEN, STOELEN en TAFELS, STAANDE en HANGENDE KLOK, PORCELEINEN en AARDEN SERVIESEN, zeer veel gemaakt KOPER en TIN en wijders eene aanzienlijke partij allerlei soort van HUISRAAD en KEUKENGEREEDSCHAPPEN.

De Verkooping zal geschieden, als volgt:

Op den 8 Februarij 1831, de PAARDEN, KOEBEESTEN het HOOI, de AARDAPPELEN en de BOUW-, STAL- en MELKGEREEDSCHAPPEN, en op den 10 Februarij 1831 en volgende dagen den INBOEDEL, telkens voordemiddags ten 9 uren te beginnen; zullende den Inboedel op den 9 Februarij 1831, van des voormiddags 9 tot des namiddags 2 uren, voor een ieder te zien zijn.

Nadere Informatien te bekomen bij de Heeren A. VAN DER STEEN, Burgemeester te *Empel*, en W. VAN DER STEEN, koopman te *'s Bosch*, Executeur en Testamentair, alsmede ten Kantore van den Notaris *H. A. BIJVOET*, voornoemd.

ZEG HET VOORT.

PRIJZEN DER GRANEN.

'S HERTOGENBOSCH, 3 FEBRUARIJ.

Rogge,	het nederlandsch mud,	f 7-50	à 7-00.
Boekweit,		» 0-00	à 0-00.
Haver,		» 3-00	à 2-66.
Garst,		» 0-00	à 0-00.
Het nederlandsch pond boter.		» 0-90	à 0-70.

De drie nederlandsche ponden roggebrood 33 cents.

UTRECHT, 29 JANUARIJ.

Witte *Tarwe* f12-87 tot f13-37; *Roode* dito f11-46 tot f13-00 *Rogge* f6-75 tot 7-50; *Garst* f4-50; *Boekweit* f8-00; *Haver* f3-50; *Boter* f0-92 het Nederlandsche Pond; *Rundvleesch* 44 ct. *Kalfsvleesch* 92 ct.; *Lamsvleesch* 33 ct.; *Varkensvleesch* 32 ct. het Nederlandsche Pond.

AMSTERDAM, 31 JANUARIJ.

Tarwe (als voren) 123 Rost. f12,17; 120 Voorl. f10,33; 127 Pommer f12,50. *Rogge* (een doen) 117 Arch. f7,20; 121 Pruis. f7,43 entr. *Boonen* (iets hooger) Zeeuws. paarden f5,17; in de overige artikelen is niets omgegaan.

PRIJZEN der EFFECTEN te *Amsterdam* den 1 februarij.

Recepissen 1830, 76½; Werkelijke schuld 41⅞; Kansbiljetten, 16½; Schatk. bill. 97¼; Amortisatie Bons, 68¼; dito dito, 54¼. Frankrijk, inschrijv., 61⅛. Rusland, inschrijv., 59¾; Spanje adminis. te Amsterdam, 43¼; Admin. Napels 65½.

Te 's BOSCH, bij de Gebroeders LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, Apostelstraat, B, n°. 28.